

POWSZECHNE UBEZPIECZENIE ZDROWOTNE

Pracownicy

Wysokość składki ubezpieczeniowej w przypadku pracowników wynosi 13,5% podstawy wymiaru za dany okres. Danym okresem w przypadku pracowników jest miesiąc kalendarzowy. Składkę ubezpieczeniową opłaca w jednej trzeciej pracownik a w dwóch trzecich pracodawca (4,5 % x 9%)

Podstawę wymiaru pracownika stanowi suma przychodów, które pracodawca naliczył pracownikowi w związku z wykonywaną pracą z pewnymi wyjątkami, które są określone w odpowiednich przepisach.

Składkę wyliczoną na bazie podstawy wymiaru pracodawca odprowadza za pracownika na rzecz odpowiedniego zakładu ubezpieczeń zdrowotnych. Pracodawca odprowadza zarówno część składki opłacaną przez siebie (2/3 = 9%), jak też część opłacaną przez pracownika (1/3 = 4,5%).

Ze względu na to, że dla pracownika dany okres ustalony jest na miesiąc kalendarzowy, pracodawca odprowadza składkę za poszczególne miesiące kalendarzowe. Pracodawca ma obowiązek odprowadzenia składki w dniu, który wyznaczy jako dzień wypłaty wynagrodzenia za dany miesiąc kalendarzowy. Jeżeli pracodawca nie zapłaci składki w terminie płatności, ma obowiązek zapłacenia za każdy dzień zwłoki odsetek karnych w wysokości 0,1% kwoty zadłużenia. Pracodawca odprowadza składkę na rzecz tego zakładu ubezpieczeń zdrowotnych, w którym pracownik jest ubezpieczony. Pracodawca ma obowiązek dokonania zgłoszenia w tym zakładzie ubezpieczeń zdrowotnych – w ciągu ośmiu dni od rozpoczęcia zatrudnienia pracodawca ma obowiązek zgłoszenia się jako płatnik składki za danego pracownika.

Osoby prowadzące samodzielnie działalność zarobkową

Płatnikami ubezpieczenia zdrowotnego są również osoby wykonujące samodzielnie działalność zarobkową (prowadzące produkcję rolną, działalność gospodarczą, na podstawie odrębnych przepisów, wykonujące działalność artystyczną lub inną twórczą na podstawie stosunków prawa autorskiego, wspólnicy spółek jawnych, komplementariusze spółek komandytowych, osoby wykonujące zawody niezależne, współpracujące osoby osób prowadzących działalność zarobkową).

Za wykonywanie samodzielnej działalności zarobkowej rozumie się nie tylko uzyskanie zezwolenia na prowadzenie takiej działalności, ale również jej faktyczne rozpoczęcie i prowadzenie. Osoba samodzielnie zarobkująca musi spełnić obowiązek zgłoszenia w swoim zakładzie ubezpieczeń zdrowotnych w ciągu ośmiu dni od rozpoczęcia samodzielnego wykonywania działalności zarobkowej. Nie ma tu żadnych wyjątków.

Wysokość składki wynosi 13,5% podstawy wymiaru za dany okres. Danym okresem jest w przypadku osób samodzielnie wykonujących działalność zarobkową rok kalendarzowy. Wysokość składki osoba samodzielnie wykonująca działalność zarobkową sama sobie wylicza i zaokrągla do całych CZK w górę.

Maksymalną podstawą wymiaru stanowi w 2010 roku 72krotność wynagrodzenia osiągniętego za poprzedni rok kalendarzowy.

Maksymalna podstawa wymiaru osoby samodzielnie prowadzącej działalność zarobkową wynosi w 2009 roku 1 130 640 CZK - przeciętne wynagrodzenie w 2008 roku było dla tych celów określone na poziomie 23 555 CZK. Maksymalna miesięczna podstawa wymiaru będzie wynosiła 94 220 CZK a maksymalna zaliczka na podatnika określona została na poziomie 12 720 CZK, w 2008 roku wynosiła 11 643 CZK.

Osoby samodzielnie wykonujące działalność zarobkową opłacają składkę w formie zaliczek z tytułu składki ubezpieczeniowej (płatnych miesięcznie) oraz w formie dopłaty (w powiązaniu z deklaracją podatkową).

W pierwszym roku prowadzenia działalności gospodarczej osoba samodzielnie wykonująca działalność zarobkową musi opłacać zaliczki, które oblicza się na bazie minimalnej podstawy wymiaru (może jednak również opłacać zaliczki wyższe). W następnych latach osoby samodzielnie wykonujące działalność zarobkową obliczają wysokość zaliczek na podstawie miesięcznej podstawy opodatkowania ustalonej na poprzedni rok kalendarzowy.

Szczególna regulacja opłacania zaliczek dotyczy tych osób, które są jednocześnie płatnikami składek jako pracownicy oraz osoby samodzielnie wykonujące działalność zarobkową. Jeżeli samodzielnie wykonywana działalność zarobkowa nie jest głównym źródłem dochodów, taka osoba nie ma obowiązku opłacania zaliczek z tytułu składki z tytułu samodzielnie wykonywanej działalności zarobkowej ani w pierwszym roku prowadzenia działalności gospodarczej, ani w następnych latach jej prowadzenia.

Zaliczki z tytułu składki ubezpieczeniowej podlegają zapłacie w okresie od pierwszego dnia miesiąca, za który zaliczkę się opłaca, do ósmego dnia następnego miesiąca kalendarzowego.

Dopłata składki ubezpieczeniowej podlega zapłacie w ciągu ośmiu dni po złożeniu deklaracji podatkowej na konto zakładu ubezpieczeń zdrowotnych, w którym ubezpieczony jest ubezpieczony. Jednocześnie z dopłatą składki osoba samodzielnie wykonująca działalność zarobkową ma obowiązek złożenia zakładowi ubezpieczeń zdrowotnych zestawienia przychodów i kosztów (přehled o příjmech a výdajích).

UBEZPIECZENIE SPOŁECZNE

Ubezpieczenie społeczne jest obowiązkowe dla osób, które spełniają warunki dla powstania i trwania ubezpieczenia chorobowego oraz emerytalno-rentowego. Tylko w przypadku osób samodzielnie wykonujących działalność zarobkową ubezpieczenie chorobowe jest dobrowolne, natomiast ubezpieczenie emerytalno-rentowe jest obowiązkowe.

Składka na ubezpieczenia społeczne jest pobierana na potrzeby pokrycia wydatków świadczeń z ubezpieczenia chorobowego oraz emerytalno-rentowego oraz na pokrycie kosztów działalności Czeskiego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (Česká správa sociálního zabezpečení) oraz Powiatowych Zakładów Ubezpieczeń Społecznych (Okresní správa sociálního zabezpečení). Jednocześnie z tymi składkami opłaca się składkę na państwową politykę zatrudnienia.

Z ubezpieczenia chorobowego wypłacane są 4 rodzaje świadczeń – chorobowe, świadczenie w sytuacji opieki nad członkiem rodziny, zasiłek macierzyński oraz świadczenie wyrównawcze w macierzyństwie i ciąży.

Z ubezpieczenia emerytalno-rentowego wypłacane są emerytury, renty inwalidzkie pełne i częściowe, renty dla owdowiałych oraz renty dla sierot. Ubezpieczenie emerytalno-rentowe prowadzi Czeski Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Składka ubezpieczeniowa stanowi poważny wydatek dla pracodawców. Zwiększa koszt siły roboczej – z każdej naliczonej korony pracodawcy muszą ponad jedną czwartą (26%) odprowadzić z tytułu składki.

Pracownicy

Za pracowników uważa się osoby, które są ubezpieczone ubezpieczeniem chorobowym i są zatrudnione w stosunku pracy, na podstawie umowy o wykonaniu pracy, jako członkowie spółdzielni, wspólnicy i „pełnomocnicy” (jednatele) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, komandytariusze spółek komandytowych itp.

Jeżeli pewna działalność wykonywana jest na podstawie innego stosunku, dana osoba, która ją wykonuje, nie jest płatnikiem składki, np. osoba zatrudniona na podstawie umowy o dzieło (dohoda o provedení práce).

Podstawą wymiaru pracownika jest suma podlegających ubezpieczeniu przychodów, które zostały mu naliczone w danym miesiącu kalendarzowym. Jeżeli w danym miesiącu kalendarzowym nie naliczono żadnego przychodu, składki za dany miesiąc nie opłaca się.

Pracodawca ma obowiązek wyliczenia z podstawy wymiaru każdego pracownika składki w wysokości 8% tej podstawy, od 1 stycznia 2009 tylko 6,5% i jej potrącenia z wynagrodzenia brutto pracownika. Jednocześnie musi on wyliczyć składkę opłacaną przez siebie, która wynosi 26% z sumy podstaw wymiaru wszystkich pracowników za okres do 31.12.2008, od 1 stycznia 2009 wynosi 25%. Pracodawca odprowadza składkę łącznie za siebie i za swoich pracowników. Na pracowniku w związku z odprowadzeniem składki nie ciąży żaden obowiązek.

Od 1 stycznia 2009 roku obowiązek naliczenia i wypłaty świadczeń chorobowych za pierwszych czternaście dni niezdolności do pracy pracownika przechodzi na pracodawcę, przy czym za pierwsze 3 dni niezdolności do pracy pracownik nie otrzymuje żadnego świadczenia.

Składka podlega zapłacie w dniu, który pracodawca ustali do wypłaty wynagrodzeń. W dzień wypłat rachunek bankowy pracodawcy będącego płatnikiem składek musi być pomniejszony.

W razie niespełnienia obowiązków, na płatników składek nakładane są odsetki karne lub kary. Odsetki wynoszą 0,1% kwoty zadłużenia za każdy dzień kalendarzowy. Naliczanie odsetek karnych jest obowiązkowe. Odsetki karne mogą być z powodu dużego obciążenia tylko umorzone.

Kara może zostać nałożona i może wynosić do 10 000 CZK. Bywa nakładana przede wszystkim w związku z niespełnieniem obowiązku zgłoszenia oraz

z opóźnionym zgłoszeniem pracownika przy jego zatrudnieniu. Tak samo, jak w przypadku ubezpieczenia zdrowotnego pracodawca ma 8 dni na zgłoszenie nowego pracownika.

Osoby samodzielnie wykonujące działalność zarobkową

Dotyczy to tej samej grupy osób, jak w przypadku ubezpieczenia zdrowotnego.

Ubezpieczeniu społecznemu osoby te podlegają tylko w sytuacji, kiedy podlegają ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu. To może nastąpić tylko w tych miesiącach, w których była wykonywana dana działalność.

Od 01. 01. 2004 r. samodzielnie wykonywana działalność zarobkowa dzieli się na główną samodzielnie wykonywaną działalność zarobkową oraz uboczną samodzielnie wykonywaną działalność zarobkową.

Za samodzielnie wykonywaną działalność zarobkową uważana jest uboczna samodzielnie wykonywana działalność zarobkowa, jeżeli dana osoba w roku kalendarzowym:

- była zatrudniona i przychody z tego zatrudnienia, jakie w danym roku osiągnęła, wynoszą co najmniej dwunastokrotność minimalnego wynagrodzenia obowiązującego na 1 stycznia roku kalendarzowego, za który dokonuje się oceny podlegania ubezpieczeniom tej osoby samodzielnie wykonującej działalność zarobkową,
- miała prawo do wypłaty częściowej lub pełnej renty inwalidzkiej lub przyznano jej emeryturę,
- miała prawo do zasiłku rodzinnego itp.

O obowiązkowym podleganiu ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu decyduje pewien poziom przychodów – graniczna kwota – uzyskiwana z samodzielnie wykonywanej działalności zarobkowej (po odliczeniu kosztów). Kwota ta zmienia się zawsze z dniem 1 stycznia. W 2009 roku o obowiązku podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu osoby samodzielnie wykonującej działalność zarobkową decyduje kwota w wysokości 51 744 CZK.

Osoba samodzielnie wykonująca działalność zarobkową opłaca składkę (na bazie podstawy wymiaru) oraz zaliczki z tytułu składki (na bazie miesięcznej podstawy wymiaru).

Podstawę wymiaru stanowi co najmniej 50% różnicy między przychodami a kosztami zrealizowanymi w roku kalendarzowym, za który ubezpieczenie jest opłacane.

W zakresie ustalenia maksymalnej podstawy wymiaru w przypadku składek na ubezpieczenia społeczne obowiązują te same zasady, jak w przypadku składek na ubezpieczenie zdrowotne opisane powyżej. W 2009 roku wartość maksymalnej podstawy wymiaru wynosi 1 130 640 CZK. Oznacza to w praktyce, że osoby samodzielnie wykonujące działalność zarobkową będą opłacały składki na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne jeszcze na bazie przychodów rocznych 2 261 280. W 2010 roku wartość maksymalnej podstawy wymiaru wynosi 1 707 048 CZK a składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne będą opłacać jeszcze od przychodu 3 414 096 CZK.

Od 1 stycznia 2009 roku składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe i państwową politykę zatrudnienia w wysokości 29,2% będą odprowadzane oddzielnie. Termin płatności zaliczek ustalono w okresie od 1. do 20. dnia następnego miesiąca. Nowelizacja ustawy o dokonywaniu płatności wprowadziła konieczność, aby po 31.12.2009r. płatność składek była zaksięgowana na rachunku Czeskiego Banku Narodowego najpóźniej do 20 dnia następnego miesiąca.

Z tytułu składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe i składki na państwową politykę zatrudnienia osoby samodzielnie wykonujące działalność zarobkową odprowadzają 29,2%, składka na ubezpieczenie chorobowe uległa obniżeniu z 4,4% do 1,4% podstawy wymiaru. Od 1.1.2009 r. ubezpieczenie chorobowe osób samodzielnie wykonujących działalność zarobkową oddzielone zostało od ubezpieczenia emerytalno-rentowego. Ubezpieczenie chorobowe pozostaje nadal dobrowolne.

Składka na ubezpieczenie emerytalno-rentowe podlega zapłacie do 8 dni od dnia, w którym zostało złożone zestawienie przychodów i kosztów. Jest to określone przepisami zestawienie, w którym osoba samodzielnie wykonująca działalność zarobkową podaje swoje przychody i koszty za poprzedni rok, wylicza składkę i wysokość zaliczek. Zestawienie składa się w ciągu jednego miesiąca od ostatniego dnia terminu określonego w ustawie dla złożenia zeznania podatkowego.

Osoba samodzielnie wykonująca działalność zarobkową opłaca albo składkę na ubezpieczenie emerytalno-rentowe lub zaliczki na składkę oraz dopłatę tej składki.

Warunki dotyczące opłacania składek oraz zaliczek z dniem 01.01.2004 roku uległy zmianie i to w zależności od tego, czy w roku kalendarzowym prowadzona jest główna lub uboczna samodzielnie wykonywana działalność zarobkowa.

Składkę na ubezpieczenie emerytalno-rentowe za rok 2005 opłacają obligatoryjnie osoby samodzielnie wykonujące działalność zarobkową, które w tym roku kalendarzowym:

- wykonywały główną samodzielnie wykonywaną działalność zarobkową,
- wykonywały tzw. uboczną samodzielnie wykonywaną działalność zarobkową w zakresie podlegającym ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu, tzn. że ich przychody z tytułu ubocznej działalności zarobkowej po odliczeniu kosztów za rok 2008 osiągnęły co najmniej 51 744 CZK, za rok 2009 - 56 532 CZK.

Sposób ustalenia zaliczek jest, z punktu widzenia podziału samodzielnie wykonywanej działalności zarobkowej na główną i uboczną, stosunkowo skomplikowany i jego przedstawienie wykracza poza możliwości niniejszego artykułu.

Obowiązek opłacania zaliczek powstaje z miesiącem, w którym zostało lub powinno zostać złożone zestawienie przychodów i kosztów, jeżeli zgodnie z informacjami w nim zawartymi osiągnięto takie przychody, które spowodowały obowiązek podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu. Zaliczki opłaca się aż

do miesiąca następnego roku, który poprzedza miesiąc, w którym zostało lub powinno zostać złożone zestawienie przychodów i kosztów.

OPŁATY

Opłaty pobierane w Republice Czeskiej regulują następujące przepisy:

Opłaty administracyjne

Ustawa nr 634/2004 Dz.U., o opłatach administracyjnych

Opłaty lokalne

Ustawa nr 565/1990 Dz.U., o opłatach lokalnych

Opłaty sądowe

Ustawa nr 549/1991 Dz.U., o opłatach sądowych

Opłaty pozostałe

Rozporządzenie Rady Ministrów nr 527/2004 Dz.U., w sprawie określenia wysokości opłat za korzystanie z autostrad i dróg szybkiego ruchu przez pojazdy mechaniczne,
Ustawa nr 86/2002 Dz.U., o ochronie powietrza.

Ustawa nr 185/2001 Dz.U., o odpadach,

Obwieszczenie nr 293/2002 Dz.U., o opłatach za odprowadzanie ścieków do wód powierzchniowych

Ustawa nr 252/1994 Dz.U., o abonamencie radiowo-telewizyjnym.

Opłaty za zwłokę w prawie cywilnym

Rozporządzenie Rady Ministrów nr 142/1994 Dz.U., w sprawie określenia wysokości odsetek za zwłokę na podstawie kodeksu cywilnego.

PRZESTĘPSTWA KARNO-SKARBOWE

Kodeks karny nr 140/1061 Dz. U. z późniejszymi zmianami określa następujące przestępstwa związane z podatkami:

§ 145a – Podrabianie oraz zmienianie znaków służących do oznakowania towarów lub przedmiotów będących dowodem spełnienia obowiązku podatkowego

- 1) Kto podrabia lub zmienia znaki służące do oznakowania towarów dla celów podatkowych lub inne przedmioty wydawane przez organ państwowy lub przez niego uprawnioną osobę prawną, będące dowodem spełnienia obowiązku podatkowego, z zamiarem spowodowania szkody innej osobie lub uzyskania dla siebie lub innej nieuprawnionej osoby korzyści, lub ten, kto takie znaki lub przedmioty wprowadza do obiegu lub je używa jako prawdziwe, podlega karze pozbawienia wolności na okres jednego roku lub karze grzywny lub przypadkowi rzeczy.

- 2) Karze pozbawienia wolności na okres sześciu miesięcy do lat pięciu podlega sprawca, jeżeli czyn wymieniony w ustępie 1 popełni w dużym zakresie lub jeżeli uzyska w wyniku takiego czynu znaczną korzyść.

§ 147 – Nieodprowadzenie podatku, składki na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i składki na państwową politykę zatrudnienia

- 1) Kto jako płatnik w większym zakresie nie spełni swojego ustawowego obowiązku odprowadzenia za podatnika podatku, składki na ubezpieczenie społeczne lub składki na państwową politykę zatrudnienia, podlega karze pozbawienia wolności na okres sześciu miesięcy do lat trzech lub karze grzywny.
- 2) Karze pozbawienia wolności na rok do ośmiu lat podlega sprawca, jeżeli w wyniku czynu wymienionego w ustępie 1 uzyska korzyść dużych rozmiarów.

CHARAKTERYSTYKA OTOCZENIA PODATKOWEGO

Otoczenie podatkowe w Republice Czeskiej odbiega dalece od zwykłego standardu europejskiego, który administracja publiczna zapewnia dla podatnika. Ustawowe regulacje procesu administracji podatkowej będące w sprzeczności z ekonomicznymi interesami narodu i społeczeństwa, i moim zdaniem w sprzeczności także z Podstawową Kartą Praw i Swobód Człowieka, powodują nierówne traktowanie podatnika wobec organu podatkowego do tego stopnia, że ewentualnie niekwalifikowane i sprzeczne z prawem postępowanie organu podatkowego może spowodować rzeczywistą likwidację podatnika, zanim zostanie zweryfikowana ich prawna zasadność.

Przepisy podatkowe są nieprzejrzyste, niejasne, skomplikowane i ciągle ulegają zmianom. Urzędy skarbowe nie są przy ich interpretacji jednolicie merytorycznie kierowane, nie jest wyciągana odpowiedzialność personalna lub finansowa wobec pracowników organów podatkowych za widoczne poważne błędy popełniane w postępowaniach podatkowych. Ministerstwo Finansów wydaje dla celów interpretacji ogólnych tekstów ustaw podatkowych zalecenia metodyczne klasy D, które jednak nie są prawnie wiążące i urzędy skarbowe nie muszą ich przestrzegać i częstokroć nie przestrzegają. Znaczące nowelizacje ustaw podatkowych są ogłaszane prawie że na ostatnią chwilę, udział środowiska specjalistów oraz samorządu gospodarczego w procesie legislacyjnym jest formalny, symboliczny i marginalny. Obowiązek wydawania interpretacji przez organ podatkowy nie jest uregulowany prawnie.

Ponieważ ustawa o ordynacji podatkowej nie określa dla czynności organu podatkowego żadnych terminów (zwłaszcza nie jest określony żaden termin dotyczący rozstrzygnięcia najczęściej składanego zaskarżenia w formie odwołania), spory podatkowe są załatwiane w okresie rzędu kilku lat. Zmianą na lepsze jest nowy zapis o tym, że złożenie odwołania od nałożenia dodatkowego wymiaru płatniczego dotyczącego zapłaty określonego podatku wstrzymuje bieg terminu do zapłaty.

Niezadowalająca jest również działalność sądów. Patrząc na terminy rozstrzygania i rozpatrywania powództw, państwo dla ich działalności nie stwarza niezbędnych

warunków a podejmowanymi niewłaściwymi działaniami wręcz ich działalność ogranicza.

Można stwierdzić, że system zarządzania politycznego i państwowego wyraźnie nie spełnia swojego obowiązku i funkcji – udostępnienia dla działalności gospodarczej przedsiębiorców oraz w ogóle wszystkich podatników poważnych ram prawnych. Efekty tego stanu są pod wieloma względami niekorzystne – widoczne braki w konkurencyjności, trudność podejmowania decyzji strategicznych i finansowych oraz planowania, brak stabilności prawnej i majątkowej, wyraźne negatywne skutki społeczno-psychologiczne, etyczne oraz moralne dotyczące przede wszystkim małych i średnich przedsiębiorstw.

Jesteśmy na gruncie Izby Gospodarczej i dlatego warto sobie uświadomić, że właśnie Izba Gospodarcza powinna z dużym naciskiem podejmować działania w kierunku zmiany tej sytuacji - tak niekorzystnej dla biznesu i żądać oraz skutecznie wymagać od rządu pełnienia jego obowiązków i nie tolerować złej pracy instytucji politycznych i państwowych.

Pomimo wszystkich braków, które wymieniłem, gospodarka Republiki Czeskiej rośnie. Świadczy to o tym, że również w niedoskonałym środowisku można prowadzić działalność długookresowo i z sukcesem oraz z pewnością jest to dowodem jakości czeskich przedsiębiorców. Zresztą, gdybyśmy chcieli prowadzić działalność w warunkach idealnych, pewnie nie zaczęlibyśmy nigdy i nigdzie.

O ile dane dotyczące wzrostu gospodarczego dotyczyły w pełnym zakresie okresu 2008 roku, to już pod jego koniec można było zaobserwować gwałtowny spadek, w szczególności w zakresie produkcji przemysłowej. W związku z tym nie można nie zauważyć, że zasadnicze działania reformatorskie w czasie globalnej recesji ekonomicznej stają się kontraproduktywne. Dla przedsiębiorców ogólnie pogorszyły się warunki leasingu finansowego, przejściowo skrócony leasing może być, patrząc na ogólny spadek dochodów, wykorzystany przez niewiele firm, wydłużył się okres amortyzacji samochodów osobowych, nowelizacja ustawy o rezerwach de facto zlikwidowała możliwość ich tworzenia, składki przedsiębiorców na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne nie są odliczane od podstawy opodatkowania przy jednoczesnym wzroście maksymalnej podstawy wymiaru o ponad 300%, brak podatkowej stymulacji podejmowania inwestycji w szczególności przez małe i mikro przedsiębiorstwa, preferencyjna amortyzacja może być wykorzystana tylko do 30.6.2010r., wysokie koszty siły roboczej należą do najwyższych w Europie, nadal problem stanowią wciąż rosnące ceny energii, na pracodawców przenoszone są koszty i administracja związana z wypłatami świadczeń chorobowych w okresie pierwszych 14 dni niezdolności do pracy, ustawodawstwo podatkowe jest bardziej skomplikowane itp.

Sytuację można podsumować i ocenić w ten sposób, że prowadzenie działalności gospodarczej w Republice Czeskiej, z uwzględnieniem wymienionych cech, wymaga wykwalifikowanego, ekonomicznego sposobu zarządzania przedsiębiorstwem, którego element stanowi również konkretna strategia w zakresie optymalizacji zobowiązań podatkowych, bazująca na działaniach w miarę możliwości podatkowo pewnych i niepodważalnych. Wszystkim przedsiębiorcom można więc polecić, by posłkowali się rzeczywiście wykwalifikowanym ekonomicznym,

podatkowym, finansowym i księgowym doradztwem z gwarancją jakości
świadczonych usług.

Jablonec nad Nisou
8 lutego 2010 roku

Ing. Vladimír Opatrný
Doradca podatkowy nr 790